

EXPUNERE DE MOTIVE

Camera de Comerț și Industrie a României (CCIR sau Camera Națională) este unul dintre cele mai importante foruri de reprezentare a oamenilor de afaceri români din ultimii 157 de ani.

Exponentă a economiei libere de piață, Camera de Comerț și Industrie a României contribuie activ la dezvoltarea mediului de afaceri și, implicit, a României, pe plan economic și social.

Instituția camerală este un organism de tradiție, cu valoare și recunoaștere confirmate, *în mod natural*, în primul rând de antreprenori, începând cu anul 1599, atunci când prima cameră de comerț din lume se înființa la Marsilia, în Franța. Astăzi, la nivel european, funcționează cel mai mare sistem al camerelor de comerț – *Eurochambres*, iar la nivel mondial, Camera de Comerț Internațională (International Chamber of Commerce – ICC) fondată în anul 1919, cu mii de membri, companii, asociații și camere de comerț din peste 130 de țări afiliate, este cea mai mare și mai reprezentativă organizație de afaceri din lume.

În România, istoria camerelor de comerț este strâns legată de procesul de modernizare a Principatelor Române – în anul 1864, domnitorul Alexandru Ioan Cuza a semnat Decretul Domnesc nr. 1363 privind înființarea Camerelor de comerț și industrie, în marja unui demers care urmărea consolidarea unor instituții care să conecteze Principatele Române la sistemul economic capitalist occidental.

După Revoluția din 1989, Guvernul României a adoptat Decretul-lege nr. 139 din 1990 privind camerele de comerț și industrie, moment care a marcat renașterea Sistemului Cameral. Noilor Camere de comerț li s-a acordat statutul de organizații neguvernamentale, asociative ale mediului de afaceri; acestea au devenit principalii piloni ai economiei de piață, dominată de antreprenorii privați. Odată cu reînființarea Camerelor de comerț și industrie, în cadrul acestora a fost înființat și sistemul Registrului Comerțului. În această perioadă, Camera de Comerț și Industrie a României și întregul sistem cameral au depus eforturi pentru reconstrucția economiei de piață a României, în vederea integrării în Uniunea Europeană și în structurile euroatlantice. Camera de Comerț și Industrie a României a dezvoltat activitatea Registrului Comerțului, a trasat liniile învățământului profesional și a pus bazele unei societăți expoziționale moderne, cunoscută astăzi la nivel național și internațional – Romexpo S.A.

Începând cu anul 2007 și până în prezent, sistemul cameral din România este reglementat prin Legea nr. 335 din 2007 privind camerele de comerț din România, completată prin Legea nr. 39/2011. Organizarea actuală se aseamănă cu sistemul Legii din 1925¹, când a existat câte o Cameră de comerț în fiecare reședință de județ, acestea fiind grupate în jurul Camerei de Comerț și Industrie a României. Astfel, sistemul cameral din România reprezintă rețeaua asociativă a mediului de afaceri cu cea mai extinsă reprezentare la nivel național și este singura organizație prezentă în fiecare județ al țării. În egală măsură, numeroșii membri asociați ai Camerei de Comerț și Industrie a României, proveniți din rândurile asociațiilor, fundațiilor și patronatelor, consolidează misiunea și demersul instituțional.

*

¹ Prin Decretul Regal nr. 102 din 1925, Regele Ferdinand a adoptat a treia lege a Camerelor de Comerț, prin care a reformat Sistemul Cameral din România.

Astăzi, CCIR și Camerele județene sunt pregătite mai mult ca oricând să își asume și, în egală măsură, să li se recunoască în mod oficial *rolul de interfață a mediului de afaceri în raport cu autoritățile* prin descentralizarea unor atribuții din domenii specifice ale zonei publice, pe modelul altor state europene, vizând preluarea de către rețeaua camerală a sarcinilor referitoare la dezvoltarea și internaționalizarea afacerilor.

Indiferent de modul în care sunt organizate camerele de comerț în lume, Statul trebuie să aibă în vedere necesitatea consolidării și recunoașterii camerelor de comerț ca instituții viabile, funcționale și moderne, care să poată lucra în interesul economic general, să asigure acestora surse de finanțare, inclusiv indirecte, necesare desfășurării activității camerale în condiții de normalitate și competitivitate și, nu în ultimul rând, să prevadă posibilitatea delegării de competențe și atribuții de la autoritățile publice către camerele de comerț, plecând de la modelele consacrate din state precum Austria, Germania, Franța, Italia și Turcia, unde relația dintre camera de comerț și antreprenor este legiferată sub forma afilierii obligatorii.

În funcție de profilul economic și de strategia de dezvoltare pe care o au în vedere, statele din întreaga lume acordă instituției camerale diverse prerogative, consolidate de afilierea voluntară sau, după caz, obligatorie a companiilor la camerele de comerț.

Astăzi nu mai putem vorbi însă doar despre cele două modele clasice de afiliere, evoluțiile mediului economic global, digitalizarea și interacțiunea sporită în spațiul cibernetic determinând, într-o paradigmă *certă*, o afiliere orientată către rezultat și consolidată prin servicii de calitate cu beneficii concrete pentru companii.

Ca particularitate specifică impusă de *legea românească*, trebuie subliniat faptul că, pe de o parte, Camera Națională nu are și nu poate avea membri din rândul companiilor, acestea putând deveni membri doar ai Camerelor județene, *în mod exclusiv voluntar*. Pe de altă parte, nici CCIR și nici Camerele județene nu sunt finanțate sau subvenționate de la bugetul de stat sau cele locale, toate atribuțiile și activitățile specifice exercitate și desfășurate de acestea realizându-se din resurse proprii, în condițiile legii.

Din 1990 și până în prezent, Camera de Comerț și Industrie a României și Camerele județene au alocat resurse proprii pentru susținerea mediului de afaceri din România, prin instrumente, acțiuni și activități specifice la nivel național și internațional, constând inclusiv în misiuni economice, delegații oficiale, forumuri, seminarii și alte evenimente specifice diplomației economice. Au fost astfel organizate peste 20.000 de evenimente cu specific bilateral în vederea unei mai bune promovări a capitalului autohton și a stimulării schimburilor comerciale. În toată această perioadă, CCIR și Camerele județene au organizat evenimente la care au fost prezenți mai mult de 45 de președinți de stat, au participat, conform solicitărilor primite, alături de reprezentanții administrației publice la delegațiile oficiale ale acestora în străinătate și au fost parte, folosind propriile resurse, la evenimentele organizate de aceștia, atât în țară, cât și în străinătate.

*

Alături de celelalte atribuții legale, potrivit actualei reglementări², Camerele județene au și atribuția de întocmire a evidenței proprii a societăților comerciale, sub denumirea de *catalogul firmelor*, însă înscrierea în acesta se face doar la solicitarea societăților comerciale.

² Lit. m¹ a art. 4 al Legii nr. 335/2007 cu modificările și completările ulterioare.

Reglementarea propusă prin proiectul legislativ, în fapt, includerea tuturor antreprenorilor din România într-un **catalog al firmelor**, care să genereze vizibilitate și oportunități reale de promovare și internaționalizare, atât în mediul fizic cât și în cel virtual – mai competitiv și liber de barierele fizice și geografice, gestionat de către camerele de comerț, conform unor modele consacrate, testate și valorificate corespunzător, la nivel european, apare necesară și justificată în contextul crizei economice, sociale și de identitate pe care România o traversează, în vederea creării cadrului optim pentru reconsolidarea mediului de afaceri național și, implicit, a economiei țării.

Prin **Catalogul firmelor**, Camerele de comerț vor genera beneficii concrete pentru antreprenori prin conectarea antreprenorilor la o bază de date, nelimitată, de oportunități și resurse, în mediul fizic și online, la nivel global și se vor implica în:

- a) realizarea de măsuri de promovare a capitalului autohton și facilitarea accesului acestuia către noi piețe;
- b) sprijinirea antreprenorilor pentru identificarea de oportunități/parteneri de afaceri/resurse de finanțare, printr-un sistem digitalizat, cu expunere pe plan mondial, prin afilierea la rețeaua mondială, respectiv, europeană, a camerelor de comerț;
- c) sprijinirea activității reprezentanțelor României din străinătate vizând promovarea comerțului;
- d) facilitarea și derularea operațiunilor aferente participării companiilor românești la misiuni economice, târguri și expoziții internaționale;
- e) asigurarea complementarității programelor guvernamentale vizând susținerea exporturilor, inclusiv prin accesarea piețelor extra-comunitare;
- f) facilitarea participării oamenilor de afaceri români la evenimente de promovare economică, de natura întâlnirilor și forumurilor de afaceri, întâlnirilor B2B;
- g) sprijin acordat companiilor autohtone în toate etapele proiectelor de dezvoltare ale acestora pe plan internațional, precum și alte servicii conexe.

Concret, reglementarea obligativității înscrierii profesioniștilor, așa cum sunt definiți de dreptul comun³, în Catalogul firmelor și a achitării unei contribuții anuale cu o valoare rezonabilă (menită să asigure funcționalitatea Catalogului, actualizarea, încărcarea și valorificarea resurselor informaționale etc.), diferențiată conform încadrării ca IMM potrivit legii⁴, în marja acordării de către camerele de comerț a unor servicii specializate de sprijin și dezvoltare, în special pe zona de export și internaționalizare a afacerilor, se fundamentează pe o strategie asumată de întreaga rețea a camerelor de comerț din România, care are drept obiective prioritare reconsolidarea afacerilor românești, dinamizarea și optimizarea schimburilor comerciale și, implicit, a balanței comerciale ale României, a exporturilor și stimularea atragerii de investiții în mediul de afaceri național.

Prin platforma propusă – Catalogul firmelor, CCIR și camerele județene vor sprijini atât Statul român, prin identificarea în fiecare județ a acelor companii care nu apar în statisticile oficiale (implicit care nu au bilanțuri depuse), cât și mediul de afaceri, prin conectarea antreprenorilor la o bază de date, nelimitată, de oportunități și resurse, în mediul fizic și online, la nivel global.

În Europa, un model similar a fost implementat cu succes în Ungaria, unde toate companiile înregistrate în Registrul Comerțului au obligația legală de a se înscrie și în Registrul Cameral, administrat de camerele de comerț maghiare. Entitățile comerciale care se înregistrează la Registrul Comerțului sunt obligate să se înregistreze și în Registrul camerelor de comerț teritoriale din județul unde își au sediul, în

³ În sensul art. 3 din Codul civil, supus obligației de înregistrare în registrul comerțului sau persoana interesată să înregistreze un act sau fapt în registrul comerțului, precum și, după caz, persoana care solicită prestarea unui serviciu de către Oficiul Național al Registrului Comerțului sau de către oficiile registrului comerțului.

⁴ Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare.

termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării în Registrul Comerțului. Pentru înregistrarea în Registrul Cameral, companiile trebuie să plătească o contribuție anuală, în schimbul serviciilor oferite.

*

Regăsirea unor repere de calitate în mediul de afaceri, în contextul actual, marcat de extinderea spectrului derulării cu preponderență a afacerilor în mediul virtual urmare condițiilor pandemice, prin certificarea de către camerele de comerț a competențelor administratorilor, va consolida circuitul unor afaceri oneste și predictibile și va aduce valoare adăugată atât pentru Stat cât și pentru antreprenori, în relațiile de afaceri pe care aceștia le dezvoltă. Concret, emiterea unui certificat de competență va echivala cu deținerea unui pașaport de încredere, cu valabilitate pe plan global, în mediul fizic și în cel online.

Scopul introducerii **certificatului de competență**, ca act obligatoriu necesar pentru desfășurarea activității urmare înființării unui nou profesionist, este acela de a crește calitatea actului comercial, de a responsabiliza agenții economici și de a contribui la îmbunătățirea și dinamizarea activității economice.

Astfel, încă de la înființarea unei societăți, cu răspundere limitată sau pe acțiuni, reprezentantul legal – cel care va conduce activitatea administrativă, economică și, respectiv, juridică, și care va reprezenta profesionistul în relațiile cu terții, precum și în justiție, va fi informat, va avea create abilități de administrare, de management al afacerilor, i se vor oferi informații fiscale și financiare, va conștientiza importanța activității pe care o va desfășura, va fi informat cu privire la instituțiile cu care va colabora, fie că este vorba de administrarea fiscală a afacerii sau de obținerea unei autorizații sau a unui brevet.

Dacă la nivelul marilor companii se vorbește despre o bună guvernanță corporativă, este util și necesar ca la orice nivel să se încerce creșterea calității activității de administrare și profesionalizarea acesteia.

Pentru obținerea certificatului de competență de către reprezentantul persoană fizică a profesionistului, alături de dovedirea absolvirii unui curs de instruire în domeniul administrării sau managementului afacerilor, sunt prevăzute condiții cumulative pe care trebuie să le îndeplinească persoana desemnată să reprezinte firma, printre care avizul psihologic, cazierul judiciar și fiscal, precum și îndeplinirea condițiilor de onorabilitate evidențiate prin lipsa condamnărilor specifice, ca elemente inadecvate exercitării cu bună credință a activităților economice și de afaceri.

Potrivit proiectului, este de competența Guvernului să stabilească cursurile de instruire care sunt avute în vedere pentru eliberarea certificatului, elementele pe care trebuie să le conțină acest certificat, precum și nivelul tarifelor pe care le vor încasa camerele județene, ca instituții abilitate cu acordarea certificatului de competență.

*

La nivel mondial, camerele de comerț sunt implicate în activitățile de **pregătire și perfecționare profesională**, în marja afilierii tradiționale a antreprenorilor la sistemele camerale și a cunoașterii aprofundate a realităților mediului de afaceri. Exemple relevate sunt sistemele camerale din Germania, Austria, Franța, Italia, Spania etc.

Camera de Comerț și Industrie a României, reprezentant instituționalizat al comunității de afaceri din România, susține necesitatea relansării învățământului profesional dual prin realizarea unui proiect specific comun, în măsură să reflecte conjugarea tuturor acțiunilor factorilor și actorilor implicați, și care

să fie orientat, cu prioritate, către pregătirea și gestionarea forței de muncă și adaptarea corespunzătoare a calificărilor la nevoile economiei reale.

Obiectivul prioritar al camerelor de comerț este de a consolida sistemul educațional românesc, prin aprofundarea și valorizarea parteneriatului cu autoritățile publice cu responsabilități în implementarea sistemului de învățământ profesional dual, la nivel local, regional și național, pentru asigurarea cadrului necesar dezvoltării resursei umane conform cerințelor pieței muncii.

Contextul național relevat de analize și statistici oficiale atestă că:

- există un deficit de forță de muncă calificată în meseriile cerute de operatorii economici, în special din IMM cu capital privat românesc;
- există o tendință demografică negativă în regiunile mai puțin dezvoltate ale României (Nord-Est/Sud-Est);
- România înregistrează una dintre cele mai ridicate rate de inactivitate ale populației apte de muncă din Uniunea Europeană, cauzată inclusiv de rata scăzută a relevanței absolvenților sistemului educațional actual pentru piața forței de muncă;
- cu toate că multe firme s-au re tehnologizat în ultimii ani la nivelul cerut de competitivitatea mondială, acestea întâmpină reale dificultăți în găsirea de personal calificat să folosească utilaje performante;
- firmele manifestă o reală disponibilitate de a investi în învățământul profesional dual cu dorința de a fideliza potențialii angajați;
- există interesul ca școala profesională să pregătească absolvenți cu competențe reale în așa fel încât să-și diminueze cheltuielile de pregătire a personalului.

Tradiția și experiența camerelor de comerț în formarea profesională a adulților certifică competențele ridicate ale acestora în ceea ce privește:

- identificarea nevoilor de instruire corelate cu cerințele mediului economic;
- dezvoltarea de programe de instruire;
- pregătirea de formatori;
- planificarea, organizarea, implementarea și evaluarea proceselor de instruire;
- atragerea de resurse pentru dezvoltarea proceselor de instruire;
- certificarea de competențe dobândite în mod non-formal, standardizarea ocupațiilor etc.

Camerele de comerț județene cunosc specificul local și regional și participă activ la dezvoltarea durabilă a acestora, prin programe de formare, derulate la înalte standarde calitative, și infrastructură corespunzătoare (spații dedicate, resurse umane calificate etc.) pe care o implică acest proces.

În acest context, prioritățile CCIR și ale camerelor județene pot fi materializate prin implicarea în proiectarea și implementarea programelor de formare în sistem dual, corespunzătoare unor atribuții precum:

- consilierea companiilor cu privire sistemul de învățământ în sistem dual, inclusiv referitor la oferta existentă pe piața muncii;
- pregătirea, evaluarea și certificarea tutorilor din cadrul companiilor;

- înregistrarea contractelor de parteneriat pentru formarea profesională a elevilor prin învățământ dual;
- monitorizarea instruirii și participarea la evaluările elevilor.

*

Plecând de la modele consacrate care și-au dovedit eficiența în multe alte state, camerele de comerț din România își asumă implementarea propunerilor prezentate, potrivit următoarelor argumente:

- camerele de comerț sunt cele care cunosc cel mai bine mersul economiei locale, regionale și naționale, inclusiv necesitățile și tendințele de dezvoltare ale acestora; prin menirea pe care o au, camerele de comerț reprezintă motorul, barometrul și pârghia prin care Statul și instituțiile acestuia pot evalua în mod obiectiv realitatea economică – exemple relevante aplicate și recunoscute sunt sistemele camerale din Germania, Austria, Italia, Spania, Belgia, Ungaria, Estonia, Polonia, Cehia, Bulgaria etc.;
- camerele de comerț cunosc cel mai bine problemele întreprinzătorilor și sunt în măsură să ofere soluții și metode competitive recunoscute la nivel internațional pentru sprijinirea, promovarea și dezvoltarea activității acestora. Astfel, la nivel regional, CCIR este membră a Asociației Camerelor de Comerț din Balcani (ABC), la nivel european este membră a Asociației Camerelor de Comerț și Industrie Europene (Eurochambres), iar, la nivel mondial, a Federației Mondiale a Camerelor de Comerț (WCF) și a Camerei de Comerț Internaționale (ICC).

*

Din perspectiva organelor de conducere alese ale camerelor de comerț, pentru asigurarea sistematizării și unificării practicilor camerale este necesară reglementarea suplă și eficace a modificărilor aduse componenței și duratei mandatului membrilor colegiului de conducere, inclusiv în cazul președinților și vicepreședinților acestora, cu respectarea reprezentativității tuturor categoriilor de membri prevăzuți de lege.

*

Legiuitorul a reglementat⁵ prin Legea nr. 335/2007 a camerelor de comerț din România și instituția Camerelor de comerț bilaterale, parte a Sistemului Cameral din România, cu dispoziția expresă că aceste organizații se vor înființa în condițiile O.G. nr. 26/2000⁶, cu avizul CCIR, în sensul că la cererea de înregistrare a camerelor bilaterale se vor anexa avizul ministerului de resort și avizul Camerei Naționale.

Potrivit legii, Camerele bilaterale sunt create în scopul dezvoltării relațiilor economice ale României cu țările pentru care au fost create și al promovării, apărării și susținerii intereselor economice ale comunității de afaceri în raport cu autoritățile publice și cu organismele din țară și din străinătate. Totodată, potrivit legii, pe teritoriul României nu pot exista două sau mai multe camere bilaterale privind aceleași state.

⁵ Conform art. 1 alin. (2) lit. c), art. 46 și 47 din Legea 335/2007, cu modificările și completările ulterioare.

⁶ Privind asociațiile și fundațiile, cu modificările și completările ulterioare.

Importanța activității Camerelor bilaterale rezidă din scopul pentru care acestea sunt constituite, respectiv dezvoltarea și eficientizarea mediului de afaceri interstatal, implicit al relațiilor economice dintre România și țările partenere, atât prin atragerea și valorificarea investițiilor străine directe cât și prin promovarea unor proiecte de dezvoltare, organizarea de misiuni economice, forumuri de afaceri etc.

Cu toate că legea prevede în mod expres și limitativ cine are dreptul de a utiliza în denumire sintagma “cameră de comerț”, CCIR a constatat multe cazuri în care există entități juridice, unele înregistrate în registrele publice anterior apariției reglementării, unele înregistrate ulterior, care au în denumire sintagma de “cameră de comerț” și care, deși scopul statutar declarat și asumat este același cu cel prevăzut de lege, nu este exercitat și nici dovedit prin activitățile specifice care să le ateste rațiunea de a exista.

Există, de asemenea, situații în care entități cu scopul declarat statutar ca fiind corespunzător celui prevăzut de lege, reușesc să “evite” legea prin adoptarea unor denumiri de genul “camera de diplomație economică” și derivatele acesteia, care nu au altă menire decât aceea de a nu mai trece prin procedurile de verificare specifice acordării avizelor cerute de lege (anexa avizul ministerului de resort și avizul Camerei Naționale) și, implicit, să nu poată fi verificate din perspectiva desfășurării activităților specifice potrivit scopului declarat.

În temeiul legii, CCIR a solicitat, în mod repetat, entităților juridice care sunt organizate și funcționează drept camere bilaterale situația juridică actualizată (statutul și actul constitutiv, extrasul din Registrul Național al persoanelor juridice fără scop patrimonial ținut de Ministerul Justiției emis cu cel mult cu 30 de zile anterior transmiterii), rapoartele de activitate pentru anii anteriori, activitățile și acțiunile majore întreprinse în ultimii trei ani care privesc dezvoltarea relațiilor economice ale României cu statul pentru care au fost înființate, planul de activitate și dezvoltare pentru anul în curs, realizările concrete privind dezvoltarea relațiilor economice ale României cu statele pentru care au fost înființate, și modul privind promovarea, apărarea și susținerea intereselor economice ale comunității de afaceri în raport cu autoritățile publice și cu organismele din țară și străinătate.

În procesul de eficientizare a componentei de diplomație economică, analizele CCIR (fundamentate pe colaborarea interinstituțională cu Ministerul Afacerilor Externe, ministerul reprezentativ pentru mediul de afaceri, precum și cu reprezentanțele diplomatice ale diverselor țări) au relevat în multe cazuri lipsa totală de activitate (sau chiar de răspuns la solicitările CCIR) din partea unor Camere bilaterale pe relațiile cu țările pentru care au fost constituite, indiferent de momentul dobândirii personalității juridice de către acestea raportat la momentul apariției reglementării prin legea camerelor de comerț din România.

Prin raportare la dispoziția legală referitoare la faptul că pe teritoriul României nu pot exista două sau mai multe camere bilaterale privind aceleași state⁷, o problemă reală apare atunci când există o inițiativă de înființare a unei Camere bilaterale, în contextul arătat, în care există deja înființată o asemenea entitate (înregistrată în registrele publice având scopul statutar corespunzător celui de cameră bilaterală conform legii), dar care nu mai desfășoară nici o activitate specifică prin raportare la cel puțin ultimul an de existență. Urmarea este că o nouă cameră bilaterală nu se poate constitui atât timp cât este în ființă, potrivit registrelor publice, cea preexistentă, care nu desfășoară activitate și, implicit, nu respectă scopul potrivit căruia funcționează și nu este dizolvată, lichidată și, în final, radiată din registrele publice.

În actualul context legislativ, CCIR a promovat pe rolul instanțelor de judecată cereri având ca obiect obligația de schimbare a denumirii acestor entități prin eliminarea din denumire a sintagmei

⁷ Potrivit art. 47, alin. (3) al legii.

camera de comerț. Cererile CCIR au fost admise, însă ducerea la îndeplinire a dispozitivelor hotărârilor astfel pronunțate nu a fost posibilă motivat de faptul că nu s-a putut proceda la executarea silită în condițiile în care persoanele juridice în cauză erau inexistente în fapt, ministerul de resort (în acest caz Ministerul Justiției) neavând o bază legală pentru ducerea la îndeplinire a dispozitivelor unor astfel de hotărâri. O altă abordare a situației arătate a fost solicitarea de către CCIR a dizolvării pe cale judecătorească⁸ a respectivelor asociații – camere de comerț bilaterale, aceste cereri de dizolvare având astfel câștig de cauză, fiind pronunțate hotărâri definitive prin care s-a dispus dizolvarea solicitată.

Pentru considerentele arătate, noua reglementare propune întărirea rolului și a importanței Camerei Naționale în efortul de relansare a diplomației economice și, în egală măsură, a modalităților de gestionare a situației camerelor bilaterale, inclusiv prin intermediul registrului camerelor bilaterale, instrument cu rol de evidență și sinteză, toate acestea având ca rezultate urmărite dezvoltarea și eficientizarea relațiilor economice interstatale din perspectiva dezvoltării internaționalizării mediului de afaceri, atragerea și valorificarea investițiilor străine directe în România și, implicit, reducerea deficitului comercial.

*

Prin raportare la Decizia nr. 139/2021 a Curții Constituționale a României, măsurile legislative propuse potrivit prezentului proiect au deplină consonanță constituțională, constituindu-se în măsuri de politică economică ale statului, cu implicații socio-economice evidente și asumate, care imprimă o direcție de politică economică pe care legiuitorul o consideră ca fiind adecvată, acesta având libertatea de legiferare în a stabili măsurile de sprijinire, în diferite perioade, a anumitor ramuri ale economiei, a unor domenii de activitate, a anumitor categorii de întreprinzători și investiții. Așa cum stabilește Curtea Constituțională în decizia arătată, *“opțiunea legiuitorului, în fiecare perioadă, este determinată de direcțiile politicii economice a statului, de nevoile de dezvoltare și de stimulare a diferitelor ramuri de activitate, de resursele materiale disponibile și de alți factori, fără ca măsurile de sprijin selective să aibă caracter discriminatoriu; statul are sarcina de a orienta economia înspre desfășurarea acelor activități care sunt necesare și creatoare de bunăstare individuală și colectivă și adoptă măsuri pentru a susține economia în ansamblul său ori parțial, în unele domenii de activitate”*.

* *

*

Toate considerentele menționate anterior impun necesitatea modificării actualei legi a camerelor de comerț din România, fapt pentru care, anexat, în format comparativ, sunt evidențiate modificările vizate prin noua reglementare propusă.

⁸ În conformitate cu dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. b) și d) și ale art. 56 alin. (1) lit. c) din O.G. nr. 26/2000 privind asociațiile și fundațiile, cu modificările și completările ulterioare.

